

(המשך מעמוד 5)

ושאל מה לעשות. מוסטפה ביי, כפי שקוראים לו הכל, אמר לו לשתף פעולה עם הקצינים.

בשעה שמונה החלו עובדיהדפוס והעורכים מגיעים לעבודה. הם מצאו חייל בעל רובה מכוון בכל חדר. אלוף-המישנה כינס את העובדים, נאם בפניהם נאום פטריוטי על המהפכה, הודיע להם שמעתה שיך העתון לעם המיצרי, כלומר להם. הרכושנים הנצלניים, האחים אמין, סולקו. בתום הנאום שררה דממה. העובדים הסתודדו בקבוצות, לא ידעו מה לעשות. לי- פתח נסוזה הידיעה כי מוסטפה ביי הגיע.

"לא כלום. נחכה!" בלי להסס, ניגש מוסטפה לחדרו — חדר העורך הראשי. ליד שולחנו מצא את אלוף-המישנה, ושני חיילים חמושים בפתח.

"אין לך מה לעשות כן," גער בו הי- קצין. "אם לא תסתלק, אאסור ואתרן" מוסטפה חיך, בירכו באדיבות, חזר לי- מכונתו המהדרת, שהביאה אותו הביתה. "מה נעשה?" שאל אותו אחיו עלי.

"לא כלום. נחכה," אמר מוסטפה. ואמנם, כעבור כמה שעות בא קצין מבהל לביתם. הוא הצדיע לאחים ב- אדיבות, ביקש למסור להם בקשה מפי אלוף-המישנה. פועליהדפוס הודיעו שלא יפעילו את המכונות מבלי לקבל פקודה. העורכים אינם מספקים חומר. שעתהאפס הגיעה, והעתון הגדול לא יכול היה לי- הופיע. האם יואיל מוסטפה ביי לבוא לעתון, לשכנע את העובדים לעבוד?

הכל למען העם. האחים אמין ירדו למכונת. שני אופנוענים פילסו להם דרך. הם חזרו לבית עתונם, אותו ייסדו ב-1945, בהיותם בני 32, נתקבלו באדיבות שופעת עלידי אותו אלוף-המישנה.

מוסטפה ביי כינס את העובדים. אתם צריכים לקבל פקודות מן האדונים הי- חדשים," אמר להם. "הרי עכשו העתון שלכם." תוך שעה הוכן העתון כולו. מוסטפה ישב וכתב מאמר ראשי, בו נפרד מתפקידו והביע, באירוניה עדינה, שמחה על כך שעלה בידו לבנות את העתון יש מאין. הוא מצטער רק, כך כתב, שלא הספיק להגדיל לעשות עוד יותר, להרויש לעם נכס יקר יותר.

בלית ברירה ניתן למוסטפה לעבוד ב- עתון שוריה שייך לו. אחיו יאסר עתון- נשים, שהפך תוך חודשים מעטים לאחד השבועונים הנפוצים ביותר במצרים. הי- מישטר, שקינא בהצלחתו, הגביל את הי- נייר שלו, כדי לשים קץ לגידולו.

לפני כשנה מונה חאלד מוחיי אל-דין, שמאלני קיצוני ששחרר באותה עת מ- מעצרו, כיו"ר מועצת המנהלים של עתוני האחים אמין. מוחיי אל-דין, שבו לתאומים וחשד בהם, העביר את רוב סמכויותיו של מוסטפה אמין לעורך צעיר, שמאלני אף הוא, סלאח תאפו.

האחים נשארו מחוץ למישטר. הם היו את חייהם כאילו לא קרה כלום. לספר נתנו טיפים בגודל של לירה*, ברחוב נתקבלו ביראת-כבוד, כנאה לביי. הם מתחו באופן חופשי בקורת על המישטר, לא פסקו מדבר עליו באירוניה ובוללול.

אשכול ונאצר. כך הפכו הי- אחים אמין, שניהם בנובה 1.90 מ' ו- במישקל 120 ק"ג כל אחד, מרכז של שכבה מסוימת: המעמד השליט הקודם, שהורד מנכסיו עלידי הקצינים ובני-בריתם. גם בפני זרים לא הסתירו את דעתם כי ראשי המישטר הם אפסים, כי הסוצי- יאליזם שלהם הוא שטותי, שאינם מסוגי- לים לנהל מדינה, וכי כמוקדם או ב- מאוחר יתקומם העם המצרי. יתכן כי מוס- טפה, שלמד במיכללה אמריקאית, האמין כי ארצות-הברית תעזור בכך. אך תחת זאת נהג המישטר אחרת.

באותו שבוע בו חוקק לוי אשכול את חוק לשון הרע, מתוך תקווה שחיסול חופש העתונות יעזור לו להציל את כסאו המתנדנד, פקד עבד-אל-נאצר לאסור את מוסטפה ביי. עלי נשאר בינתיים בלונדון, שם כיהן לאחרונה ככתבו של אליאהרם הקאהירי, אך כתבותיו לא פורסמו יותר. האשמה, שפורסמה כסיבת המאסר: מסי- רת סודות לשגרירות האמריקאית.

* אולם מוסטפה עצמו סיפר לראשיד חוסיין, שליח העולם הזה, שראיין אותם בבלגראד, כי נהגו לשלם לספר תשלום חודשי לסיפול באחד מהם. מכיוון שהם דומים זה לזה כשתי טיפות מים, לא הבחין הספר בכך כי האיש המסתפר בכל בוקר אינו אותו איש המסתפר בכל ערב.

קאובי בטנסס

The advertisement features a large illustration of a cowboy in a hat riding a dark horse. In the background, a smaller figure of a cowboy stands on a plain. Below the illustration is a pack of TIME Cigarettes. The pack is labeled '20' at the top right, 'TIME' in large letters in the center, 'Filter CIGARETTES' below it, 'AMERICAN BLEND' in a dark oval, and 'KING SIZE' at the bottom. On the side of the pack, it says 'TIME FILTER CIGARETTES DUBEK LTD. TEL AVIV'.

טיבריות
TIME
למעשני
תערובת
אמריקאית

פילטר ניד המלך • קופסת מכסובב • תוצרת דובק בע"מ